

Şair Yüreği

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 22 Şubat 2020

Lakayt gölgelerin inhisarında saklıydı şehir
Mazisine yenik düşen rengin de övüncü
Saklı kerameti yalnızlığın
Çıkamadığı o düş çukuru
Ne de olsa yerle yeksan her bir vecize
Şairin pabuç bırakmadığı zalim ve zulüm.

Kör bir lanet istifli günde
Aşka dolu sürahide ise gizem
İçip de avuç avuç
Kükreyen şahika
Gönlün neferi varsa yoksa o kör nokta.

Sanrılar sancılı ömre delalet
Göğün ikbali binlerce sefil bulut
Serildiğin mevsime biat ufuk.
Hali hazırda kehanet saklı duvarlarında umudun
Göge de teğet geçen bir rahle
Nasıl ki meftun aşka ve acılara
Bilip bilmeden seven şaire lanet okusa da
İhanet yüklü kefarete.

Zanlar asla bozamaz şehrin mavisini
En irisinden bir lades
Tuttuğum dileklerin de mevsimi ne de olsa
Kandığım her töhmet
Varlığa sunulan bir iffet
Seyrüseferinde ömrün devasa hikmet
Nasıl ki boylu boyunda bir asalet.

Dumanlı başı şehrin
Kardığı her çatıda bilumum gölge
Kifayetsizliğin de sancısı olsa olsa
Sürmeden sefasını
Göçüp gitmek de neyin nesi?

Kördüğüm imgeler
Saf tutan şair yüreği:
İnhisarında vazgeçişlerin
İninde beddua eden iblisin şerrine lanet
Gün doğmadan elbet doğacaktır da mutluluğun künyesi.

Bir latife buyuran her öğün
Kimine ölüm kimine düğün
Serden vazgeçmek de neyin nesi?
Hele ki söz konusu sevgi ise
Var mıdır bunu ötesi?

Mihrabın salkımlarında alımlı bir taziye:
Atıfta bulunulası aşkın nasıl ki marifeti
Geçimsiz ruhun mücadelesi
Bir sevdalı beste olsa olsa
Şair yutkunurken her heceyi
Aşkın da şahidi koskoca yerküre.